

Oikeustapauskokoelma

Asia C-594/16

Enzo Buccioni
vastaan
Banca d'Italia

(Ennakkoratkaisupyyntö – Consiglio di Stato)

Ennakkoratkaisupyyntö – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivi 2013/36/EU – 53 artiklan 1 kohta – Kansallisille luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa harjoittaville viranomaisille kuuluva salassapitovelvollisuus – Luottolaitos, joka on määrätty lopettamaan toimintansa – Luottamuksellisten tietojen ilmaiseminen siviili- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 13.9.2018

1. *Talous- ja rahapolitiikka – Talouspolitiikka – Unionin finanssialan valvonta – Yhteinen valvontamekanismi – Luottolaitosten vakavaraisuusvalvonta – Toimivaltaisten viranomaisten välinen tietojenvaihto – Salassapitovelvollisuus – Kohde*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohta)

2. *Talous- ja rahapolitiikka – Talouspolitiikka – Unionin finanssialan valvonta – Yhteinen valvontamekanismi – Luottolaitosten vakavaraisuusvalvonta – Toimivaltaisten viranomaisten välinen tietojenvaihto – Salassapitovelvollisuus – Ullottuvuus – Tietojen ilmaiseminen kolmannelle osapuolelle, joka haluaa panna vireille siviili- tai kauppaoikeudellisen menettelyn sellaisten taloudellisten etujen turvaamiseksi, joita on loukattu sen vuoksi, että luottolaitos on määrätty lopettamaan toimintansa – Velvollisuutta ei ole laiminlyöty – Edellytykset*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohta)

1. Edellä olevissa kohdissa tiivistetysti esitetyn luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevan järjestelmän, jonka unionin lainsäätäjä on ottanut käyttöön direktiivin 2013/36 antamalla ja joka perustuu jäsenvaltiossa suoritettavaan valvontaan ja eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten väliseen tietojenvaihtoon, tehokas täytäntöönpano edellyttää, että sekä valvonnan kohteena olevat luottolaitokset että toimivaltaiset viranomaiset voivat olla varmoja, että toimitetut luottamukselliset tiedot lähtökohtaisesti pysyvät luottamuksellisina (ks. analogisesti tuomio 19.6.2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, 31 kohta). Tällaisen luottamuksen puuttuminen voisi näet johtaa siihen, että vakavaraisuusvalvontaa varten tarvittavien luottamuksellisten tietojen toimiva vaihto vaarantuisi (ks. analogisesti tuomio 19.6.2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, 32 kohta). Direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdassa ei siis aseteta pääsäännöksi salassapitovelvollisuutta pelkästään niiden luottolaitosten, joita asia suoraan koskee, erityisten etujen vaan myös erityisesti unionin rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvän yleisen edun suojaamiseksi (ks. analogisesti tuomio 19.6.2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, 33 kohta). Lopuksi ne erityistapaukset, joissa yleinen toimivaltaisten viranomaisten hallussa olevien luottamuksellisten tietojen ilmaisemista koskevan kiellon

periaate, josta säädetään direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohdassa, ei poikkeuksellisesti ole esteenä kyseisten tietojen toimittamiselle tai käyttämiselle, on lueteltu tyhjentävästi kyseisessä direktiivissä (ks. analogisesti tuomio 19.6.2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, 38 kohta).

(ks. 27–30 kohta)

2. Oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36 53 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ilmaisevat luottamuksellisia tietoja henkilölle, joka on esittänyt tätä koskevan pyynnön voidakseen panna vireille siviili- tai kauppaoikeudellisen menettelyn sellaisten taloudellisten etujen turvaamiseksi, joita väitetään loukatun, koska luottolaitos on määrätty lopettamaan toimintansa. Ilmaisemista koskevan pyynnön on kuitenkin koskettava tietoja, joiden osalta hakija esittää täsmällisiä ja yhtäpitäviä seikkoja, joiden nojalla on uskottavaa, että kyseiset tiedot ovat merkityksellisiä sellaista siviili- tai kauppaoikeudellisesta menettelyä varten, jonka kohde hakijan on yksilöitävä konkreettisesti ja jonka ulkopuolella kyseessä olevia tietoja ei saa käyttää. Toimivaltaisten viranomaisten ja tuomioistuimien on punnittava hakijan etua saada käyttöönsä kyseessä olevat tiedot ja niitä etuja, jotka liittyvät salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvien tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseen, ennen kuin kukin tutustuttavaksi pyydetty luottamuksellinen tieto ilmaistaan.

(ks. 40 kohta ja tuomiolauselma)